PEYGAMBERLERİN ORTAK AMACI: TEVHÎD (5)

(...dünden devam)

2) İslâm'ın tabanda yayılmaya başlamasından rahatsız olan Kureyş liderleri de özellikle korumasız Müslümanlara karşı baskılarını gittikçe artırıyordu. Ammâr'ın babası Yâsir, annesi Sümeyye gibi bazı Müslümanlar, müşriklerin zulmü altında feci biçimde öldürülmüşler, Mekke'de yaşama imkânı bulamayan bazı Müslümanlar, inançlarına göre yaşayabilmek için Habeşistan'a sığınmak zorunda kalmışlardı. Kehf Sûresi'nde, imanlarını kurtarabilmek için kaçıp mağaraya sığınan gençler topluluğunun öyküsü, imanlarını kurtarmak için Habeşistan'a göç etmek zorunda kalan bu Müslüman gençlerin durumuna ne kadar benzemektedir!

3) Öteki peygamberlerin devirlerinde nasıl güçlüler zayıfları eziyor, küçümsü-yor, onların din ve imanlarıyla alay ediyor idilerse, Hz. Muhammed(s.a.v.)in gönde-rildiği toplumda da aynı şeyler oluyordu. Zengin zorbalar köleleri, himayesizleri eziyor, onların dinleriyle alay ediyorlardı. Nasıl Nûh kavminin zenginleri, kendisine inanan yoksullara değer vermemiş, onların inandığı gibi inanmağa tenezzül etmemiş iseler; Araplar da Hz. Muhammed'e inanan yoksullarla aynı düzeyde bulunmağa, gelip on-larla birlikte Peygamber'in yanında oturmağa tenezzül etmiyorlardı. Yoksul Müslümanlarla alay ederek: *''Allah aramızdan şunlara mı lütfu lâyık gördü?"* (En'âm Sûresi: 53.) diyorlardı. Yeni dine inanan ilk insanlar, daha ziyade fakirler, köleler, zayıf halk tabakası idi. Çünkü değerin zenginlik ve soyda değil, takvâda, iyi ahlâkta, ruhta olduğunu söyleyen din, bu zayıf tabakaya umut ve kurtuluş ışığı sunuyordu.

4) Arapların zenginleri de Âd ve Semûd kavimleri gibi Mekke kayalıkları üzerine taş evler yapıyor, rahat yaşıyor, mal ve çocuklarına güveniyor, yoksulları eziyor, köleleri bir eşya gibi kabul ediyorlardı.

5) Araplar da İbrâhîm Kavmi gibi putlara tapıyor, meleklerin, cinlerin veya insanların sembolleri olarak yapılmış olan heykellerden meded umuyor ve onların Tanrı olamayacağını söyleyen Hz. Muhammed'i ortadan kaldırmağa çalışıyorlardı.

6) Yine Arapların tâcirleri de Şu'ayb Kavmi gibi eksik ölçüp eksik tartmak suretiyle kalpazanlık yaparlardı.

7) Araplar arasında da Lût kavminde olduğu gibi oğlancılık iptilâsı vardı. Hattâ Nisâ: 98/15'nci âyette fâillerine ceza belirlendiğine göre kadınlar arası eşcinsellik (sihâka) de vardı.

(devamı yarın..)